

Inga kvinnliga spårvagns- konduktörer i Stockholm.

Dir. Walden kritiserar den norska åtgärden ur svensk synpunkt.

— *Ab 5/2*

Ett telegram till Stockholms-Tidningen omtalar, att Kristiania spårvägsbolag beslutit att anställa kvinnliga spårvägskonduktörer på försök. Det tillfredsställande resultatet av försöket i de krigförande länderna har lockat bolaget, och det är inte utan att man hoppas att konduktörsplatserna skola bli bättre rekryterade genom att kvinnor anställas. Det skulle dessutom vara till förmån, att man kan undvika att lägga beslag på manliga arbetare på ett område, där kvinnorna enligt den senaste erfarenheten gör lika godt arbete. (I Norge är det tämligen liten tillgång på manlig arbetskraft.)

Direktören för Stockholms nya spår-

vägsaktiebolag, hr Walden, finner åtgärden för våra förhållanden fullkomligt orealiserbar och meningslös — om man nu skulle komma på en sådan tanke. Utom det att här i Stockholm inte råder någon brist på manlig arbetskraft — framhåller dir. Walden vid ett samtal med Stockholms-Tidningen — så tillåta inte överståthållarämbetets bestämmelser att kvinnor anställas till tjänstgöring på elektriska spårvagnar. Dir. Walden läser upp lagen och då den enligt ämbetet kvalificerade uttryckligen tituleras "han", torde man få förstå det så, att det skall vara en man. Det talas visst något om värnplikten också.

Men även utom dessa hinder finner dir. Walden, som sagt, kvinnorna olämpliga. I Kristiania tror man att passagerarna skola bli så mycket bättre behandlade — damerna i Kristiania äro ju så synnerligt älskvärda — men hr Walden tror inte vi ha något att klaga på våra manliga konduktörer. Och kommo de kvinnliga konduktörerna ut på ytterlinjerna finge de kanske se, att det inte alltid är så roligt att vara konduktör. Passagerarna till förstäderna äro ofta betydligt mera bråkiga än konduktörerna, och mer än en gång skulle väl kvinnorna få se att de göra skäl för benämningen det svaga könet — rent fysiskt sett.

Dir. Walden uttalar sig slutligen principiellt mot det eventuella förslaget och anser att man inte bör tvinga in kvinnorna på ett nytt arbetsområde, där de strängt taget ha mycket litet att vinna.